

ciped) s tem, da se voznik na ono stran nagne, kamor hoče voziti. Pravijo, da se more enokolesnik zelo hitro voziti. — No, naj si bode: ne bomo jim zavidali dvokoleseljskov in enokoleseljskov, dokler je naš brezokoleselj dober, ki nam ga je dal vsem stvarnik.

Robida. Čaj piti je včasih dobro, posebno po zimi se prileže čašica te pijače; le škoda, da je pravi ruski čaj predrag, razni namestki pa so navadno pusti ali celo škodljivi.

Vendar eno pošteno izjemo vam lahko povem. Bodeči grm robidov vsi poznate, ali od slabe, ali od dobre strani. Kadar ste moško šetali po ledini, vas je krepko obrala za obleko opozarjajoč, da je ne smete tako prezirati; ali pa vam je ponudila ob hudi vročini sočnih črnorudečih jagod-robidnic v hladilen lek. V latinskem se piše robida za: »*Rubus fruticosus*« in stoji v žlahtnem redu »*Rosaceae*« in v razredu »*Dryadeae*«. Mladi listi tega grma ubrani, na solncu posušeni in navadno pripravljeni, dajo prav okusen čaj, ki je vrhu tega silno dober kup, ker si ga more vsakdo sam nabirati. Ako se komu posreči izumiti kak posebno izvrsten recept za robidov čaj, naj ga tukaj v občno korist razglasi.

J. J.

Cvetica ognjenica. Znanе so vam razne čudovite lastnosti naših domačih in tujih rastlin. Kdo še ni videl rože, lilije v cvetji? Ali ni krasen šopek, kadar spretna roka med rože in klinčke povije še modrih vijolic in kako lepo vse to diši! Nekatere rastline hranijo v sebi zdravilnih, druge redilnih moči; vsakatera ima gotovo kaj posebnega od Stvarnika jej podeljenega. Eukalyptus prežene močvirsko mrzlico, da le raste kje poleg naše hiše. Apocinum lovi muhe, Plectranchius preganja mole; iz teh in enacih delajo prah zoper ta mrčes. — Tudi mesto ur služijo cvetice, ker imajo nekatere to lastnost, da se ob določenem času razcvetajo in enako zapirajo. Jalapa, Oothera i. dr. cvetó le v mraku in ponoči, lan in slak pa le po dnevu. Tacih znamenitost poznate vsi več ali manj, a da so tudi cvetice ognjenice na svetu, tega pa ne vé vsakdo. Hribe ognjenike — te že poznate, a cvetke take ne in vendar raste na zemlji naši. Ime jej je: *Dictamnus fraxinella*, jesenjak ali jesenov koren po domače; cvete rudeče ali belo in prijetno diši. Ta cvetlica ima tedaj to lastnost, da si pusti svoje krasne cvete prižgati in kadar niso rosní, goré s svetlim plamenom, pa vendar ne zgoré, marveč so v dveh ali treh dneh enako krasni, kakor prej,

in prižgani na novo ravno tako lepo zopet gorijo. To prihaja od tod, ker se ta cvetlica polí v svoji rasti, in ta njeni lepo dišeči znoj ima v sebi eterične snovi, katere vžgane naglo zgorijo in cvet v ognju ohranijo. Poiščite torej v svoji knjigi najprej in potem spomladi v prirodi to čudovito cvetko in poskusite to iznajdbo. Ako se vam posreči, pišite na »Dom«, da se razglasi po »Svetu«.

J. J.

Vstrajnost kitajska. Kdor hoče na Kitajskem višjo stopinjo učenosti doseči, mora zelo priden in vstrajen biti. Prva dijaška leta rabi Kitajec verski nauk in si zapomni cele knjige na pamet. Daljnih šest let se mora vaditi oblikoslovja v pisavi in govoru. Kadar se že zna vsestransko gibati, treba se je še nekoliko let vezbati, da si pridobi tudi spretnosti. Komaj se dan zazna, ima kitajski dijak že knjigo v rokah in se trudi in vadi do pozne noči. Zaspán ne sme biti nikdar. Ako mu v poznih urah glava noče več ravno stati, lahko si svojo kito priveže na kljuko, ali si s šilom podpre brado in se uči naprej.

Čas je treba vestno rabiti za učenje. Na sprehodu, pri obedu, celó za plugom se uči Kitajec, kadar je sila velika. Obesi knjigo volu med roge, koraka za plugom in nadaljuje učenje; tako služi ob enem dvema gospodoma. Kadar ukazeljen dijak stopi prvíkrat pred svojega učitelja, postavi ga ta pred skladalnico knjig in uči, da mu kar vid in sapo jemlje. Ali pravi Kitajec se tega ne vstraši, zna si pomagati in pogum vzbujati. Tako se loti nekda dijak od prve vaje domu gredočega strah, kako bo zmagal toliko učenosti? A glej! Pri potu tam vidi staro ženo, ki je brusila na kamnu debel železen drog. Čemu ti bode to? popraša jo dijak. Poskusiti hočem, ali bi se napravila iz njega šivanka. Dobro, si misli dijak, ako se ta ne bo naveličala, tudi jaz se ne smem. Učil se je pridno, dosegel učenost.

J. J.

Iz česa je človeško telo? Na to odgovarja »D. Med. Ztg.«; Človek, ki tehtá 78 kg, je iz 44 kg O, 7 kg H, 22 kg C, 1720 g N, 1750 g Ca, 800 g Cl, 100 g Fl, 500 g P, 100 g S, 800 g K, 70 g Na, 50 g Mg in 75 g Fe. — Naši mladi kemiki že vedó, kaj to pomeni.

Smešnica. Veliko učenost je pokazal neki javni učitelj, govoreč o koristi vode. — »Gospoda moja, dejal je, ako ne bi imeli vode, ne bi se mogli učiti plavati: kako lahko bi potem ljudje utočili!«

 Častite naročnike vljudo prosimo potrpljenja, ako katera izmed zadnjih številk ni redno došla. Prosimo, naj reklamujejo, reklamacija je poštnine prosta. Vsak začetek je težak. Odslej — bode vse v redu.

UPRAVNIŠTVO.

Cena: Za celo leto 1 gld. 60 kr.; za pol leta 80 kr. Uredništvo in upravnništvo je v Marijanišči.

Izdajatelj, lastnik in urednik dr. France Lampe. Tiskala »Katoliška Tiskarna« v Ljubljani.